

20. Beviser - Urigtige politirapporter - Erstatning for varetægt - Ikke forhøjet takst
21. Anklageskrift - Narkotika
22. Groft bedrageri - Afgiftsunddragelse - Strafnedsættelse ved samarbejde - Langvarig sagsbehandling - Betinget straf - Varetægtsfængsling - Pecunia non olet
23. Faredelikter
24. Besøgskontrol
25. Færdselsloven - Hastighed - Beviser - Police Pilot
26. Erstatning - Ulovlig frihedsberøvelse, vold og røveri - Medvirken
27. Vold - Afgrænsning mellem § 244 og § 245
28. Tilkaldelse af forsvarer til afhøring
29. Varetægtsfængsling - Kollusionsarrest - Isolation - Vidnetrusler
30. Beviser - Aktindsigt - Politiets revisorer - Edition
31. Narkotika - Indsmugling i arresten - Strafnedsættelsesgrunde
Årsberetning - Udlændingestyrelsen
Rigspolicehovens statistik over voldsrelateret kriminalitet
Domstolenes hjemmeside

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

Postbox 1051
1007 København K
Telefon 3311 7522
Telefax 3332 4775

- 55 -

Landsforeningens bestyrelse:

Thomas Rørdam
formand, København

Bent Holmberg
næstformand, Aalborg

Michael Abel
Holbæk

Karen Marie Dyekjær
Esbjerg

Hanne Gullitz
Århus

Poul Jost Jensen
Glostrup

Mogens Juhl
Odense

Mette Lauritzen
København

Ansvarshavende redaktør:

Elsebeth Rasmussen

Oplagstal: **1060**

Formandens adresse:

Postbox 9017, 1022 København K

Telefon 3312 4540
Fax 3393 4540

Behandling af retssager uden for retskredsen af lokalemæssige grunde

Anklagemyndigheden og Justitsministeriet var ikke tilfredse med, at retten i Frederikssund, stadfæstet af landsretten, afviste at behandle en retssag, der kun havde en yderst spinkel tilknytning til retskredsen, hvorimod alle de tiltalte og deres forsvarere var hjemmehørende i København.

Nu havde man nemlig fået indrettet et særligt retslokale i Frederikssund til tunge sager, og anklagemyndigheden syntes også, at det var mest praktisk, at det foregik i den pågældende by, da man havde en anden tung sag kørende sammesteds.

For særligt privilegerede gælder jo, at hvis man ikke er tilfreds med lovene, kan man få dem lavet om til sin fordel. Derfor har Justitsministeriet til Folketingets Retsudvalg fremsendt et notat om ændring af retsplejeloven. Notatet og lovudkastet kan findes på Internettet under Folketingets Retsudvalgs dokumenter, ALM DEL bil. 380.

Lovudkastet er sendt til høring hos diverse myndigheder og interesseorganisationer, herunder Advokatrådet.

Redaktøren gør i hæftet på de sidste sider yderligere reklame for, hvad man kan hente af oplysninger på Internettet.

Landsforeningens Meddelelse 20/1999

Beviser - Urigtige politirapporter - Erstatning for varetægt - Ikke forhøjet takst

Straffelovens § 163, Retsplejelovens § 1018 a

E blev varetægtsfængslet sigtet for tyveri af Edb-udstyr for 650.000 kr. Fængslingsgrundlaget var dels en forklaring fra en medsigtet M, dels en politirapport, hvoraf fremgik, at to politifolk ved anholdelsen af M havde afspillet hans telefonsvarer og dermed aflyttet en opringning fra E, der skulle have sagt, at M skulle ringe, hvis han var interesseret i at tjene nogle hurtige penge.

Ved første fristforlængelse af E havde M trukket sin forklaring tilbage. Han havde angivet E, fordi han vidste, at denne var udvandret til USA. Retten forlængede imidlertid fængslingen på grund af oplysningerne om telefonbeskeden indtalt på telefonsvareren.

*Da båndet inden domsforhandlingen blev afskrevet, viste det sig, at der **ikke** var en besked fra E, som tidligere oplyst. Der blev herefter udfærdiget en ny politirapport, hvoraf det fremgik, at de pågældende politifolk havde udarbejdet den tidligere rapport i strid med de faktiske forhold for at "sløre" på hvilken måde, E's navn var blevet inddraget i sagen.*

E blev alligevel dømt i byretten, idet retten ikke tillagde det vægt, at M siden havde ændret forklaring. Man fandt den urigtige politirapport "uheldig". E blev frifundet for det pågældende forhold i landsretten, men dømt for andre mindre forhold, og fik 3 måneders fængsel. Han begærede erstatning for uberettiget varetægtsfængsling, men fik alene 11.900 kr. administrativt, idet der blev foretaget modregning i den udmålte frihedsstraf. Byretten ville give ham yderligere 25.000 kr., da det ikke kunne udelukkes, at den forudgående varetægtsfængsling havde haft indflydelse på landsrettens udmåling af ubetinget frihedsstraf, samt den ukorrekte politirapport.

Landsrettens flertal frifandt anklagemyndigheden for yderligere erstatningskrav. Et mindretal ville dog stadfæste byrettens erstatningsdom som følge af "den dybt kritiske og ulovlige politirapport".

Ø.L. 6. afd. a.s. S-1538-98, 5/11 1998

Den 26/2 1996 blev E varetægtsfængslet sigtet for tyveri af Edb-udstyr til 650.000 kr. Udover forklaring fra den medsigtede M var der en politirapport - sagens bilag 9.4 - hvoraf fremgik, at to kriminalassistenter den 8/12 1995 under ransagning af M's bo-pæl havde aflyttet telefonsvareren og aflyttet følgende oplysning, at anholdte (M) skulle ringe til E på telefonnummer xx, såfremt han ville tjene nogle hurtige penge. I M's varevogn fandtes det stjalne Edb-udstyr.

Ved fristforlængelsen den 12/3 1996 havde M trukket sin forklaring tilbage. Han havde angivet E, fordi han vidste, at denne var udvandret til USA. Retten forlængede imidlertid varetægtsfængslingen under henvisning til oplysningerne i ransagningsrapporten, der afgørende talte for, at M's oprindelige forklaring var rigtig.

Inden domsforhandlingen blev båndoptagelsen afskrevet og viste, at der ikke var indtalt en besked som anført. Dette affødte en ny politirapport fra den pågældende kriminalassistent den 22/3 1996.

“Ved aflytning af telefonsvarer hos M fremkom del af telefonnummer, hvori indgik tallene 32 og 34.

Ved efterfølgende afhøring af sigtede M fremkom denne med hele telefonnummeret som angivet på side 1 i forhold 9, bilag 9.4.

Afhøringsforløbet var dette, at M ikke turde fremstå med oplysningen, lig de i foregående afsnit anførte, af frygt for repressalier fra E's side.

Vi skønnede derfor, af hensyn til den videre efterforskning i sagen, i samråd med M, at rapportens ordlyd skulle fremstå som anført, således at E ikke umiddelbart kunne tolke det derhen, at oplysningerne kom fra M.”

Rapporten blev først fremlagt i retten den 15/4 1996, og E var fortsat varetægtsfængslet ved domsforhandlingen den 19/4 1996, hvor byretten dømte E i en række erkendte forhold. I forhold 9, der i mellemtiden var lavet om til forhold 8, som fortsat blev nægtet, blev E domfældt på grundlag af de præcise og utvetydige oplysninger, der af M var givet under dennes egen varetægtsfængsling.

“Det forhold, at politirapporten (bil. 9) efter det oplyste er tilrettelagt for at “sløre” på hvilken måde E's navn er blevet inddraget i sagen, er uheldigt, men kan ikke danne grundlag for en antagelse af, at E ikke skulle være gerningsmanden.”

E blev idømt 10 måneders fængsel og ankede til landsretten, der den 14/6 1996 med stemmerne 3-3 frifandt E for tyveriforholdet og nedsatte straffen til 3 måneder. E var frihedsberøvet frem til domsforhandlingen. Landsrettens præmisser er sålydende:

“Tre dommere udtaler, at de af de i byretsdommen anførte grunde anser tiltalte for skyldig i dette forhold.

Tre dommere udtaler, at de - specielt på grund af de dybt kritisable forhold i forbindelse med optagelsen af rapporter ved anholdelsen af M - finder det overvejende betænkeligt at anse tiltalte for skyldig i dette forhold og stemmer derfor for at frifinde tiltalte.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen frifindes tiltalte i dette forhold.”

De øvrige uomtvistede forhold drejede sig om et bilhæleri til 20.000 kr., tre forsøg på brugstyveri af biler, en spritkørsel, en senere hastighedsforseelse, hvor kørekortet var administrativt inddraget, og hæleri med hensyn til en mobiltelefon.

E havde en gammel betinget dom for bl.a. berigelseskriminalitet fra 1992 og var tidligere dømt for spritkørsel.

E krævede nu erstatning med 47.900 kr. Anklagemyndigheden ville kun yde 11.900 kr., idet der skulle modregnes dels for de 3 måneders fængsel, dels for sagsomkostninger.

Byretten lagde til grund, at varetægtsfængslingen og den efterfølgende domfældelse i byretten havde baggrund bl.a. i politirapporten.

Byretten konstaterede, at det var berettiget, at der skete modregning i varetægtsperioden med den i landsretten idømte straf på fængsel i 3 måneder, men tilføjede:

“Under hensyn til at det ikke kan udelukkes, at den forudgående varetægtsfængsling har haft indflydelse på Østre Landsrets udmåling af ubetinget fængselsstraf, samt særligt under hensyn til, at en ukorrekt politirapport har været delvist bestemmende for varetægtsfængslingen, foreligger der sådanne særlige omstændigheder, der i medfør af retsplejelovens § 1018 a, stk. 2 sidste led, gør det rimeligt at tilkende E en yderligere erstatning for varetægtsfængslingen.

Erstatningen fastsættes skønsmæssigt til 25.000 kr.”

Anklagemyndigheden ankede til frifindelse. Resten er citat af landsrettens dom:

“Hvidovre Rets dom af 19. marts 1998 (sag nr. S 53/98) er anket af anklagemyndigheden med påstand om frifindelse.

Forsvareren har påstået stadfæstelse.

Det tiltrædes, at der ved anklagemyndighedens beregning af erstatning for uberettiget frihedsberøvelse er sket modregning med den idømte fængselsstraf, jf. straffelovens § 86, stk. 1.

4 dommere finder ikke, at den omstændighed, at varetægtsfængslingen blandt andet var begrundet i en politirapport, der var dybt kritisabelt, kan begrunde, at der tilkendes E erstatning ud over, hvad anklagemyndigheden allerede har udbetalt, hvorfor anklagemyndigheden frifindes.

2 dommere finder, at der som følge af den dybt kritisable og ulovlige politirapport bør tilkendes E yderligere erstatning som sket i byretten, og stemmer derfor for at stadfæste dommen.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Hvidovre Rets dom i sagen mod erstatningssøgende E ændres, således at anklagemyndigheden frifindes.

Statskassen betaler sagens omkostninger for begge retter.”

- oo0oo -

Redaktøren tilføjer:

Højesteret har i U 1997.1498 H afvist at give forhøjet takst, hvor en person som følge af en klar ekspeditionsfejl kom til at afsone 30 dages fængsel. Det gør tilsyneladende ikke efter landsrettens flertals opfattelse forskel for torten, at en klart medvirkende årsag til frihedsberøvelsen ikke var et fejlskøn, men en bevidst urigtig oplysning fra politiets side.

Om kriminalassistenten er det den 25/2 1999 i Berlingske oplyst, at denne og hans kollega er blevet idømt en disciplinær bøde af Rigspolitichefen på hver 2.500 kr.

"Først når der er tale om straffesager mod betjentene skrider vi til forflyttelse til et andet tjenestested, suspension fra tjenesten og i sidste ende afskedigelse. Men i denne sag var der ikke beviser til en straffesag. Derfor denne afgørelse, som bygger på, at de har udvist en adfærd, som tilsidesætter politiets agtelse og værdighed", udtaler vicepolitimester Jens Tolum Christensen i Rigspolitiets Personaleafdeling ifg. Berlingske.

Landsforeningens Meddelelse 21/1999

Anklageskrift - Narkotika

Retsplejelovens § 831, straffelovens § 191

I en større narkotikasag var et af forholdene så upræcis i gerningsbeskrivelsen, at landsretten på dette punkt ophævede byrettens dom.

V.L. 5. afd. a.s. S-0934-98, 26/8 1998

I en større narkosag med over 20 forhold og 4 tiltalte, var T i forhold 14 tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1 og 2 (jfr. diverse fra lov om euforiserende stoffer), "ved i tidsrummet september/oktober 1997 i Århus og/eller Hørning at have overdraget et betydeligt kvantum hash til flere uidentificerede personer mod betydeligt vederlag, eller medvirket hertil ved at skabe kontakt og indgå aftaler mellem leverandør af hashen og modtagerne."

Byretten bemærkede vedrørende dette forhold:

"Efter de foretagne aflytninger finder retten det bevist, at tiltalte i flere tilfælde i september/oktober 1997 til flere personer overdrog en ikke nærmere fastlagt mængde hash mod vederlag. I dette omfang findes tiltalte skyldig."

Landsretten udtalte om samme forhold:

"Da tiltalen i forhold 14, navnlig på grund af ubestemthed i angivelsen af udførelsesmåden, ikke opfylder betingelserne i retsplejelovens § 831, stk. 1, nr. 3, jfr. § 926, afviser landsretten sagen og ophæver byrettens dom for så vidt angår dette forhold."

Det gjorde ikke forskel i strafudmålingen, der blev stadfæstet.

Groft bedrageri - Afgiftsunddragelse - Strafnedsættelse ved samarbejde - Langvarig sagsbehandling - Betinget straf - Varetægtsfængsling - Pecunia non olet

Straffelovens § 58, § 80, § 279, § 286 og § 289, skattekontrollovens § 13

Omfattende socialbedragerier over en 6-årig periode frem til 1995, hvor der var 5 måneders varetægtsfængsling. Hertil skattesvindel med unddragen skat på 290.000 kr. Alligevel rent betinget dom, begrundelsen er både at finde i rettens præmisser, men formentlig også de supplerende oplysninger i forsvarerens brev om samarbejde med politiet.

Retten i Gladsaxe SS 787/98, 13/1 1999

T på 55 år var tiltalt for omfattende socialbedragerier, idet han i forhold 1 fra januar 1989 - december 1994 havde oppebåret 248.000 kr. i bl.a. bistandshjælp - uagtet han drev selvstændig virksomhed og herudover påtog sig at overføre penge for herboende landsmænd med et samlet beløb på i alt **ikke under 47,5 millioner kroner!**

I forhold 2 svigagtigt at have modtaget arbejdsløshedsunderstøttelse fra november 1988 til oktober 1990, selv om han drev selvstændig virksomhed, hvorved han fik udbetalt 171.000 kr.

I forhold 3 svigagtigt i 1993 at have indgivet krav til Lønmodtagernes Garantifond efter konkurs hos et selskab, selv om han kun havde været proforma ansat, hvor han fik udbetalt 19.000 kr.

I forhold 4 påny arbejdsløshedsunderstøttelse i perioden august 1993 til januar 1995 til et beløb på 108.000 kr.

I forhold 5 skattesvig af særlig grov karakter efter straffelovens § 289, jfr. skattekontrollovens § 13, stk. 1, ved i sine selvangivelser for 1989 - 93 at have udeholdt driftsresultater fra virksomheden med overførsel af i alt 47,5 mill. kr. fra herboende landsmænd til hjemlandet på i alt 711.000 kr., hvorved det offentlige blev unddraget i alt 406.000 kr. i skat.

I forhold 6 nogle groft uagtsomme overtrædelser af skattekontrolløven vedr. indtægter eller fradrag i størrelsesordenen 45.000 kr. (detaljer udeladt af referatet). Den unddragne skat udgjorde 4.300 kr.

I forhold 7 overtrædelse af lønsumsafgiftslovens § 18, stk. 3, ved med forsæt til afgiftsunddragelse at have undladt at registrere sin virksomhed, hvorfor han i perioden januar 1992 til december 1994 unddrog 10.000 kr. i afgift.

T var ustraffet. Der var erkendelse, dog kun delvist i forhold 5 om skattesvig.

Retten gav i forhold 5 T et fradragsberettiget driftstab i 1993 på 200.000 kr., idet en pengeforsendelse var gået tabt. Det unddragne skattebeløb udgjorde herefter alene 290.000 kr.

Resten er citat af byrettens dom:

“Straffen fastsættes efter straffelovens § 286, stk. 2, jf. § 279, og § 289, jf. skattekontrollovens § 13, stk. 1, samt skattekontrollovens § 13, stk. 2, jf. stk. 1, og lønsumsafgiftslovens § 18, stk. 3, jf. § 2, stk. 1, og § 6, stk. 2, til fængsel i 1 år.

Efter de foreliggende oplysninger om tiltaltes personlige forhold samt under hensyn til, at tiltalte under sagen har været frihedsberøvet fra den 25. januar til den 29. juni 1995, og den tid, der er forløbet, siden de strafbare forhold blev begået, findes straffen at kunne gøres betinget som nedenfor bestemt. Der er ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for til dommen at knytte vilkår om samfundstjeneste.

I medfør af straffelovens § 50, stk. 2, idømmes tiltalte en tillægsgbøde på 290.000 kr. med forvandlingsstraf af hæfte i 60 dage.”

T skulle herudover betale erstatning for de tilsvindlede ydelser.

Den betingede dom havde en prøvetid på 2 år og 1 års tilsyn.

- oo0oo -

Forsvareren tilføjer bl.a.:

“Ifølge min vurdering, så hører afgørelsen hjemme i kategorien “top 10 listen over milde afgørelser”, idet besvigelserne omfattede mange forskellige kategorier over mange år og drejede sig om betydelige beløb.

Jeg vurderede niveauet som liggende mellem 1½-2 års ubetinget fængsel og en noget større tillægsgbøde. Anklageren accepterede dog at frafalde en del af kravene, og Ret-

ten var i øvrigt så elskværdig at give fradrag for et tab på ca. 200.000 kr., som en af min klients kurérer havde stjålet fra ham!

Min klient havde i en stor del af efterforskningsperioden været venlig at oplyse politiet om mindst et par hundrede andre landsmænd, som han havde overført meget store "sorte" pengebeløb for til hjemlandet, og undersøgelserne i disse sager var en af grundene til, at sagen trak noget ud. I øvrigt havde klienten også i ca. ½ år opholdt sig hjemme i sit fædreland.

Det er nok kommet min klient lidt til gode, at han har medvirket til mange andre sagers opklaring, og Retten har formentlig også taget lidt hensyn til, at der er mindst et par hundrede landsmænd her i landet, som er meget vrede på ham."

- oo0oo -

Forsvareren bemærker yderligere, at varetægtsfængslingen i 1995 oprindeligt var begrundet i en sigtelse for narkohæleri.

Sagen blev mundtligt forhandlet i landsretten (Ø.L. 1. afd. kære S-2014-95, 29/6 1995), der udtalte:

"Sigtede har nu været varetægtsfængslet i godt 5 måneder, og det er oplyst, at politiet har undersøgt og afhørt sigtede om ca. 80% af de personer og pengeoverførsler, som efterforskningen angår. Politiet har i retsmødet den 14. juni 1995 oplyst, at der endnu intet konkret er konstateret om sigtedes forbindelse til narkotikakriminalitet.

Det findes overvejende sandsynligt, at mange af pengeoverførslerne vedrører beløb, der af andre er unddraget beskatning, men sigtedes forhold i den forbindelse kan under hensyn til den forståelse af straffelovens § 289, jf. skattekontrollovens § 13, stk. 1, som er fastlagt ved Højesterets dom gengivet i UfR 1989 side 128, næppe anses som en strafbar medvirken til andres overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

Efter det anførte findes mistanken ikke længere således begrundet, at den kan danne grundlag for fortsat varetægtsfængsling, hvorfor

b e s t e m m e s:

T løslades."

- oo0oo -

Forsvareren tilføjer bl.a. til redaktøren:

“...begrundelsen for løsladelsespåstanden blev delvist opbygget omkring tesen “pecunia non olet”, som du for mange år siden nævnte for mig.

Tesen var god nok i relation til “klan-lederens bankvirksomhed”, men holdt ikke over for hans mange landsmænd her i landet, idet det netop var duftsporene af pengene i klientens fortegnelser, der gjorde, at de blev opsnuset.”

Landsforeningens Meddelelse 23/1999

Faredelikter

Straffelovens § 253

K var tiltalt for at have undladt at hjælpe nogen, der var i øjensynlig livsfare, idet hun undlod at hjælpe den stærkt påvirkede A, der lå på kørebanen og siden blev påkørt, så han afgik ved døden. Frifindelse.

Københavns Byrets 21. afd. nr. 10111/98, 11/9 1998

K var tiltalt for en aften kl. 22.15 at have undladt at hjælpe nogen, der var i øjensynlig livsfare eller træffe de foranstaltninger, som af omstændighederne krævedes til redning af en tilsyneladende livløs, idet K, vidende om, at A lå stærkt påvirket af spiritus på kørebanen på Jydeholmen, undlod at tage skridt til at fjerne A, stoppe trafikken eller skaffe hjælp til A, og selv gik fra stedet, hvilket medførte, at A blev påkørt af en bil og pådrog sig sådanne kvæstelser, at han tre dage efter afgik ved døden på hospital.

Der var påstand om frihedsstraf. K nægtede sig skyldig og var ikke straffet af betydning for sagen.

Byretten bemærkede:

“Det lægges til grund, at A var i øjensynlig livsfare, og at tiltalte var klar over dette. Dels lå han ude på kørebanen med hovedet ud mod vejmidten, og dels var han endog meget beruset.

Mod tiltaltes forklaring findes det imidlertid ikke bevist, at hun ikke efter evne gjorde, hvad hun fandt var hende muligt for at hjælpe. Tiltalte har forklaret, at da det ikke lykkedes hende at få A til at flytte sig, ville hun tilkalde hjælp på bodegaen, men før

dette lykkedes, blev han påkørt. Endvidere var vidnet V kommet til og befandt sig i nærheden af A, og dette vidne har ikke modsagt tiltaltes forklaring.

Tiltalte frifindes herefter for den rejste tiltale.”

Landsforeningens Meddelelse 24/1999

Besøgskontrol

Retsplejelovens § 771, stk. 1

Politiets besøgskontrol ophævet, da det ikke var oplyst, hvilke personer politiets beslutning om besøgskontrol omfattede.

Ø.L. 6. afd. nr. S-3060-98, 25/8 1998

T var varetægtsfængslet bl.a. i medfør af RPL § 762, stk. 1, nr. 3, sigtet for indbrudstyveri.

Forsvareren protesterede udover fængslingen mod, at der skulle være besøgskontrol. Anklagemyndigheden henviste til, at der antoges at være flere gerningsmænd om indbruddet.

Byretten afsagde følgende kendelse:

“Idet retten finder, at varetægtsfængslingens øjemed alene kunne opretholdes, såfremt fængslede alene havde kontrolleret besøg,

b e s t e m m e s:

Anholdte kan fortsat alene modtage kontrolleret besøg.”

Landsretten stadfæstede varetægtsfængslingen og fortsatte:

“Kendelsen om besøgskontrol ophæves, da det ikke er oplyst, hvilke personer politiets beslutning om besøgskontrol omfatter.”

Færdselsloven - Hastighed - Beviser - Police Pilot

Færdselslovens § 42

T var tiltalt for at køre mere end 70% af tilladt hastighed. Han var blevet stoppet og oplyst resultatet af målingen, men ikke at det kostede betinget frakendelse. Han gjorde derfor ikke indsigelse umiddelbart, hvorfor kontrolmåling ikke blev foretaget. Da den påsigtede hastighedsoverskridelse var meget ringe i forhold til de 70%, og da politibilen ved målingens start var 100 m +/- 10 m fra T's bil, skete der frifindelse for betinget førerretsfrakendelse, men T fik en bøde.

Retten i Kjellerup SS 106/98, 8/9 1998

T var tiltalt for overtrædelse af færdselslovens § 42, stk. 1, nr. 2, ved over en strækning på 1120 m at have kørt mindst 138 km/t, hvilket udgjorde en overskridelse på mere end 70% af den tilladte hastighed på 80 km/t.

Der var påstand om betinget frakendelse. T erkendte at have kørt for hurtigt, men bestred, at det var mere end 70% af det tilladte. Han påstod frifindelse for påstanden om betinget førerretsfrakendelse.

Police-Piloten var som foreskrevet blevet kontrolleret hver uge omkring det tidspunkt, hvor målingen blev foretaget.

En politiassistent afgav vidneforklaring.

Byretten bemærkede:

“Efter de afgivne forklaringer finder retten, at det kan lægges til grund, at vidnet, da han meddelte tiltalte, hvilken hastighed, der var målt, ikke samtidig orienterede tiltalte om, at hastigheden var af en sådan størrelse, at der ville blive påstået betinget frakendelse af førerretten.

Efter tiltaltes forklaring er der ikke grundlag for at forkaste, at han, såfremt han havde kendt konsekvensen af den påståede hastighedsoverskridelse, da ville have protesteret mod målingen og nægtet sig skyldig.

Vidnet skulle ifølge instruksen for anvendelse af policepilot snarest muligt have kontrolleret apparatets funktion, hvis tiltalte nægtede. Kontrollen foretoges ikke, da tiltal-

te på grund af den utilstrækkelige oplysning ikke fremkom med indvendinger mod at have kørt for stærkt. Under hensyn til det ovenfor anførte, samt til den meget ringe hastighedsoverskridelse i forhold til 70% sammenholdt med vidnets forklaring om, at politibilen ved målingens start var 100 meter +/- 10 meter bag tiltaltes bil, finder retten det betænkeligt at anse det for fuldt tilstrækkeligt bevist, at tiltalte kørte med en hastighed, der oversteg 70% af den tilladte hastighed, hvorfor tiltalte frifindes for påstanden om frakendelse af førerretten.

Ved tiltaltes forklaring sammenholdt med det i øvrigt oplyste findes det bevist, at han kørte med en hastighed, der overstiger den tilladte med over 60% men under 70%, og straffen fastsættes efter færdselslovens § 118, stk. 1, jf. § 42, stk. 1, nr. 2 til en bøde på 2.900 kr. med en forvandlingsstraf af hæfte i 6 dage.”

- oo0oo -

Det fremgår af retsbogen, at vidnet forklarede, at T kørte ca. 100 m foran politibilen - ca. ville sige +/- 10 m. Ved en senere måling 4 måneder efter i anledning af straffesagen havde vidnet foretaget opmåling af afstanden, ikke til 1120 m, men hen til en bestemt pæl 1141 m. Kontrolmålingen var ikke foretaget fra 57 km mærket til 55,9 km mærket, hvor afstanden ville være 1100 m.

Forsvareren henviser til Lf.Medd. 2/94, 29/94, 55/96, 71/96 og 144/97. Dommen er upåanket.

Landsforeningens Meddelelse 26/1999

Erstatning - Ulovlig frihedsberøvelse, vold og røveri - Medvirken

Erstatningsansvarslovens § 26, stk. 2, straffelovens § 244, § 261 og § 288

4 personer havde ad 4 gange udsat A for røveri, grov vold og i to tilfælde ulovlig frihedsberøvelse med henblik på at få 15.300 kr., der angaves at hidrøre fra narkogæld, tilbage. Straffe på henholdsvis 3 år, 2½ år - de to første straffe omfattede også nogle amfetaminforhold - 1 år, samt til K, der havde været til stede, 9 måneder, hvoraf 3 måneder skulle fuldbyrdes. Godtgørelse på 10.000 kr. efter EAL § 26, stk. 2.

Retten i Århus, 11. afd. SS 9804302, 4303, 4304 og 4305-11, 25/11 1998

T på 29, R på 28, S på 43 og K på 25 år var bl.a. tiltalt efter straffelovens § 261, stk. 2, og § 288, stk. 2, jfr. stk. 1, nr. 1, jfr. tildels § 21, ved i perioden fra juni 1998 til september 1998 i forening og efter forudgående aftale (S dog kun i forhold d), for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, ved vold eller trussel om

øjeblikkelig vold og frihedsberøvelse at have tvunget A til at aflevere 23.300 kr. samt forsøge at aftvinge ham 5.000 kr.

a - der ikke af retten blev henført under § 261, men derimod § 245, omfattede, at A blev slået adskillige gange i hovedet, truet med jagtgevær og skåret i skjorten med en kniv, hvilket efterfølgende fik A til at aflevere 3.300 kr.

b - der ikke i gerningsbeskrivelsen omfattede frihedsberøvelse - skete en måned senere. Her blev A passet op på gaden og slået flere gange i ansigtet og på kroppen med knyttet hånd. Der blev foretaget et telefonopkald til en af de tiltalte, der bad R om at fortsætte volden, hvorefter A påny blev slået og sparket i ansigtet og på kroppen, hvorefter A afleverede 5.000 kr. til de tiltalte.

c - en måned senere fik A ca. kl. 19 et slag i ansigtet, hvorefter R og K tvang ham til at følge med til en lejlighed, hvor han blev lænket med håndjern til en radiator til næste morgen, hvilket bevirkede, at A afleverede 7.000 kr. til R og K.

d - en måned senere blev A kl. ca. 22.30 af R ved trussel med jagtgevær tvunget ud i S's bil, hvor han sammen med R, S og K kørte til T's lejlighed, hvor R og T satte jagtgeværet op til A's hoved og trykkede af - dog således, at det klikkede - mens de skiftevis tog patroner ud og ind af geværet, slog og sparkede med flad og knyttet hånd på kroppen og i ansigtet, slog på hænderne, i hovedet og på ryggen med en kødhammer, samt klemte det venstre øre med en tang, hvorefter T tog en kniv og prikede A omkring øjet, ligesom S slog A flere gange i ansigtet med knyttet hånd, hvorefter R, K og S kørte A til en anden adresse, hvor de lænkede A til en radiator indtil næste morgen, hvorefter en femte person P kørte R, K, S og A til A's fader, B, der under indtryk af den i situationen liggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold mod A afleverede 10.000 kr., ligesom R med trusler om yderligere vold forsøgte at tvinge A til dagen efter at aflevere yderligere 5.000 kr., hvilket mislykkedes, da forholdet blev anmeldt til politiet.

T var yderligere tiltalt og blev domfældt for at have solgt ikke under 260 g amfetamin og være fundet i besiddelse af 306 g amfetamin og 25 g kokain med henblik på videresalg, falsk anmeldelse, straffelovens § 164, idet han, da han blev anholdt og varetaget, urigtigt oplyste, at det var A, der havde udleveret i alt 800 g amfetamin til ham, samt våbenloven for besiddelse af haglpatroner, karatestok og trækølle.

R var yderligere tiltalt, men blev frifundet for narkohæleri ved at have forsøgt at inddrive forskellige beløb, herunder et på 23.500 kr. til T, samt lov om euforiserende stoffer ved at have besiddet 2,32 g kokain og videresolgt 15-20 g og 10 g amfetamin

og endelig våbenloven ved at have besiddet et jagtgevær, patroner og en trækølle og at have benyttet gevær og patroner som ovenfor beskrevet.

Der var en yderst begrænset erkendelse af vold fra T's side. De øvrige nægtede sig i det store og hele skyldige. T, S og K var ustraffede. R's eventuelle forstraffe er ikke oplyst.

De tiltalte og vidnernes forklaringer var præget af dårlig hukommelse, men der var et narkoregnskab, nogle journalark fra A's sagsbehandler på bistandskontoret¹⁾, A's bankudtog og en lægeundersøgelse oven på det sidste voldsforhold.

Anklagemyndigheden anførte med hensyn til den retlige subsumption, at der ikke burde straffes for røveri i konkurrence med en overtrædelse af straffelovens § 261, stk. 2, men at der i så fald kunne straffes for den vold, der indgik i røveritiltalen. Denne vold måtte henføres til straffelovens § 245.

Straffene er gengivet ovenfor i referatets hoved. Der blev lagt vægt på, at de tiltalte havde taget del i en overordentlig grov inkassation af penge, som ikke skyldtes, og at forholdet havde stået på over en længere periode på i al fald 3 måneder og var gået ud over en person, som på grund af sin psykiske tilstand og tidligere stofmisbrug måtte antages at have været et særlig let offer, og dennes sygdomsvækkede far.

A påstod en tortgodtgørelse principalt efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, subsidiært efter stk. 2, på 25.000 kr. Den overlaster, som A havde været udsat for, fandtes ikke at kunne begrunde en tortgodtgørelse, men forurettede havde krav på en godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 2, der passende kunne fastsættes til 10.000 kr.

A's fader B krævede udover de beløb, han havde forstrakt sønnen med, 10.000 kr., men retten fandt ikke helt tilstrækkeligt grundlag for at tilkende B en godtgørelse efter EAL § 26, stk. 2.

De tiltalte skulle in solidum tilbagebetale A kr. 15.300 og B kr. 10.000.

---

¹⁾ Der blot noterede skrækkelige ting ned om overgrebene på A, men tilsyneladende ikke gjorde sig overvejelser om straffelovens § 141, heller ikke da A efter forhold b sagde, at han ville anskaffe sig noget at skyde med, og at han derefter ville skyde de personer, der forfulgte ham og derefter sig selv.

En drøftelse af torterstatningen, området for § 26, stk. 1 og stk. 2, samt erstatningernes størrelse kunne fortjene en mere gennemgribende behandling i et juridisk tidsskrift. Ideen er til fri afbenyttelse.

Landsforeningens Meddelelse 27/1999

Vold - Afgrænsning mellem § 244 og § 245

Straffelovens § 244 og § 245

Slag med baseballkølle i byretten henført under § 245. I landsretten under kraftig dissens til § 244. Straffen på 60 dages fængsel, der også omfattede anden vold, stadfæstet.

Ø.L. 14. afd. a.s. S-3769-98, 15/12 1998

T på 21 år var tiltalt for vold efter straffelovens § 245, stk. 1, ved i juli 1997 (da T var 19 år) om natten på gaden at have slået A i hovedet med et baseballbat samt sparket B i ansigtet, tildels overtrædelse af straffelovens § 244 ved på samme tidspunkt at have sparket B i maven og tildelt C et knæ i skridtet samt tildelt A en skalle.

T nægtede sig delvist skyldig. Han var ikke tidligere straffet for vold.

Anklagemyndigheden justerede tiltalen til, at T havde givet B knytnæveslag i maven, ikke spark.

Forsvareren fremhævede bl.a., at da A havde forklaret, at T ikke slog så hårdt med baseballbattet, måtte volden i givet fald henføres under § 244.

Byretten lagde til grund, at T var kørt til stedet, fordi han havde hørt, at hans fætter havde været indblandet i en episode med nogle unge mennesker. Han tog sit baseballbat med sig, da han steg ud af bilen.

Han havde på vej hen til A tildelt C, T's skolekammerat, et knæ i skridtet, da denne forsøgte at gå imellem for at forhindre yderligere ballade.

A fik en skalle og blev slået - ikke særlig hårdt - med battet. Slag med et baseballbat i hovedet findes på grund af våbnets farlighed som hovedregel at være omfattet af straffelovens § 245.

Retten fortsatte:

“Det må være vanskeligt at beregne et slag med et baseballbat således, at battet rammer en person, der bevæger sig, i hovedet med præcis så megen kraft, at det gør ondt på pågældende, men uden at denne får alvorlig skade. Tiltalte var beruset, da han slog med battet. Efter en helhedsbedømmelse findes denne del af volden med rette henført under § 245.”

Sparket i ansigtet på B blev derimod henført under § 244.

Der var ikke grundlag for at dømme for hverken spark eller knytnæveslag i maven på B.

Der var ikke grundlag for at fastslå, at nogen af de tre forurettede eller andre skulle have udøvet eller forsøgt at udøve egentlig vold mod T, dennes fætter eller venner, umiddelbart inden T begik omtalte vold.

Om strafudmålingen udtalte retten:

“Vedrørende straffens længde har retten herefter i formildende retning tillagt usikkerheden om, hvad der præcist skete inden den begåede vold en vis begrænset vægt. Som anført af forsvareren bør straffen endvidere være mindre, end hvis der var slået hårdere med battet.

Efter den begåede volds karakter findes sagen imidlertid ikke at kunne afgøres med en betinget straf, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Straffen fastsættes herefter, jf. straffelovens § 244 og § 245 til fængsel i 60 dage.”

T ankede med påstand om frifindelse for sparket i ansigtet på B, og at tiltalen for at have slået A med baseballbat blev henført under straffelovens § 244. I øvrigt blev påstået formildelse. Anklagemyndigheden påstod dom efter det berigtigede anklageskrift samt skærpeelse.

For landsretten berigtigedes yderligere, at T ikke skulle have sparket B i ansigtet, men på kroppen, og således at det henførtes under straffelovens § 244.

Landsretten udtalte:

“Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de i dommen anførte grunde skyldig i at have tildelt C et knæ i skridtet og A en skalle. Landsretten finder det endvidere ved A's forklaring godtgjort, at tiltalte har slået A i hovedet med baseballbattet to gange.

3 af de voterende finder under hensyn til den måde, slagene er udført på, og til den begrænsede skade, de har medført, at slagene skal henføres under straffelovens § 244.

3 voterende vil af de i dommen anførte grunde henføre slagene under straffelovens § 245.

Efter stemmetallet henføres forholdet herefter under straffelovens § 244.

Efter vidnet B's forklaring findes tiltalte skyldig i at have tildelt ham knytnæveslag i maven og at have sparket ham på kroppen.

Landsretten finder herefter i det hele tiltalte skyldig i overensstemmelse med det for landsretten berigtigede anklageskrift, dog at alene gerningsindholdet i straffelovens § 244 er realiseret.

Straffen findes passende, og landsretten tiltræder, at der ikke er grundlag for at gøre straffen betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Landsretten stadfæster derfor dommen så vidt den er påanket.

Da anvendelsen af straffelovens § 244 i stedet for straffelovens § 245 er forandring til tiltaltes fordel, skal statskassen betale sagens omkostninger for landsretten, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 3."

Landsforeningens Meddelelse 28/1999

Tilkaldelse af forsvarer til afhøring

Retsplejelovens § 732

Undertiden hører man rygter om, at de anholdte overtales til at frafalde at få bistand af advokaten under afhøring, fordi det vil tage for lang tid at tilkalde advokaten. Her er et eksempel på, hvorfor det kan tage lang tid. Om der også er forsøgt overtalelse af den anholdte, melder historien ikke noget om.

T blev anholdt en hverdag kl. 13.30 sigtet for tyveri. Resten af historien fremgår af hans advokats efterfølgende henvendelse til en københavnsk politistation:

“Det fremgår af sagens bilag 6, at han ved anholdelse og ransagning gav udtryk for, at han ikke ville udtale sig til politiet uden tilstedeværelse af hans advokat.

Han opgav i forbindelse med anholdelsen mit navn. Der blev ikke inden afhøringen kl. 15.40 taget kontakt til mit kontor.

Under den kortvarige afhøring fra kl. 15.40 - 15.55, hvor min klient ikke alene oplyste mit navn, men også min adresse og telefonnummer, og hvor min klient fortsat gav udtryk for, at han ikke ville udtale sig yderligere i sagen under den form, som afhøringen skete under, rettede politiet heller ikke henvendelse til mit kontor, hvor der i parentes bemærket ville være mulighed for at træffe mig, idet jeg var på kontoret, ikke sad i møder, og hvor der er telefontid til kl. 16.30, hvor jeg fortsat var på kontoret.

Først samme dag kl. 17.15 fandt man anledning til at rette henvendelse til advokatkontoret, jfr. bilag 8. Ikke overraskende kunne man nu ikke træffe nogen en fredag eftermiddag og traf mig ved telefonisk henvendelse kl. 19.00 heller ikke hjemme. Det bemærkes for god ordens skyld, at jeg ikke havde dommervagt den følgende dag og således ikke telefonvagt hjemme.

Min konklusion må blive, at man ikke inden for normal arbejdstid har gjort noget forsøg på at træffe mig på kontoret, skønt det var muligt, og at følgen blev, at jeg måtte spille 1½ time + transporttid lørdag eftermiddag på at få min klient løsladt.”

En kriminalkommissær svarede den 23/7 1998:

“Vi har modtaget Deres brev af 21. juli 1998 vedrørende Deres klient T.

I tilfælde som det foreliggende forsøger vi naturligvis altid at efterkomme den anholdtes ønsker på bedste måde.

Det er også - de givne omstændigheder taget i betragtning - sket i dette tilfælde.”

- oo0oo -

Kriminalkommissæren fik med brev af 24/7 1998 en opfordring til at fremkomme med et mere uddybende svar, men foretrak tilsyneladende tavshed.

Landsforeningens Meddelelse 29/1999

Varetægtsfængsling - Kollusionsarrest - Isolation - Vidnetrusler

Retsplejelovens § 762, stk. 1, og § 770 samt straffelovens § 123

T var tiltalt for omfattende handel med heroin. Han havde været varetægtsfængslet i isolation 5 måneder og 20 dage og blev efter indenretligt forhør udtaget af isolation.

En uge efter blev et af vidnerne i sagen overfaldet groft i sit hjem af ukendte gerningsmænd, der skulle have oplyst, at T stod bag. T blev igen isoleret fra august 1998, men udtaget af isolation i december. Nævningesagen skulle først foretages i maj 1999.

Ø.L. 3. afd. N nr. S-4235-98, 1/12 1998

“Ved anklageskrift af 19. november 1998 har statsadvokaten for Sjælland rejst tiltale under nævningesag mod T for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1 og § 123.

Tiltalte har under sagen været frihedsberøvet fra den 10. februar 1998 og har herunder været isoleret til den 31. juli 1998 og påny fra den 8. august 1998.

Statsadvokaten har begæret fængslings- og isolationsfristen forlænget med 4 uger.

Forsvareren har erklæret, at tiltalte er indforstået med fortsat varetægtsfængsling, men har protesteret mod, at fængslingen fortsat skal ske i isolation.

Forsvarerens anmodning om tilladelse til kontrolleret besøg af K er udsat til anklagemyndighedens afgørelse og til eventuel senere forelæggelse for landsretten.

Tiltalte har været fremstillet i landsretten, og der er foretaget mundtlig forhandling af påstanden om fortsat isolation.

Betingelserne for varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, findes fortsat at være opfyldt, men under hensyn til det lange tidsrum, i hvilket tiltalte har været undergivet isolation findes det på det foreliggende grundlag overvejende betænkeligt at opretholde isolation.

T h i b e s t e m m e s:

T forbliver varetægtsfængslet med frist til den 22. december 1998. Tiltalte udtages af isolation.”

Landsforeningens Meddelelse 30/1999

Beviser - Aktindsigt - Politiets revisorer - Edition

Retsplejelovens § 745

Anklagemyndigheden modsatte sig en editionsbegæring fra forsvareren i en selskabstømmersag om at få adgang til den korrespondance, der havde været mellem politiet

og politiets revisor i forbindelse med udarbejdelse af revisionsrapporten, anvendt i sagen. Landsretten gav forsvareren medhold. Anklagemyndigheden kærede først, men frafaldt kæren.

V.L. 8. afd. S-1398-98, 13/8 1998

I forbindelse med tilrettelæggelse af domsforhandling, herunder berømmelse og tidsplan, behandlede et spørgsmål om edition på en af forsvarernes begæring.

Advokat A nedlagde påstand om, at anklagemyndigheden tilpligtedes at give ham adgang til den korrespondance, der havde været mellem politiet i Århus og statsautoriseret revisor R i forbindelse med udarbejdelsen af revisionsrapporterne, der var anvendt i sagen.

Anklagemyndigheden ville ikke nøjes med en tilkendegivelse, hvorefter der blev afsagt følgende

k e n d e l s e

“Korrespondancen mellem politiet og statsautoriseret revisor R vedrører de revisionsrapporter, der på foranledning af anklagemyndigheden er udarbejdet til brug for den foreliggende sag. Efter ordlyden af og forarbejderne til retsplejelovens § 745, stk. 1, 1. pkt., må korrespondancen anses for omfattet af bestemmelsen, således at forsvareren har adgang til at gøre sig bekendt med dette materiale.

T h i b e s t e m m e s :

Advokat A har som forsvarer for T adgang til at gøre sig bekendt med den korrespondance, der har været mellem politiet i Århus og statsautoriseret revisor R i forbindelse med udarbejdelsen af revisionsrapporterne, der er anvendt i sagen.”

- oo0oo -

Det fremgår af Højesterets anke- og kæremålsudvalgs retsbog for den 26/10 1998, at anklagemyndighedens kære efterfølgende blev frafaldet.

Landsforeningens Meddelelse 31/1999

Narkotika - Indsmugling i arresten - Strafnedsættelsesgrunde

Lov om euforiserende stoffer § 3

K havde indsmuglet 3,5 g hash til T under et besøg efter opfordring fra denne. Landsretten gjorde straffen på 7 dages hæfte betinget.

V.L. 1. afd. a.s. S-2270-98, 9/12 1998

K på 37 år var under en tilståelsessag tiltalt for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer ved at have indsmuglet 3,5 g hash til T, der var hendes fraskilte ægtefælle, under et besøg i arresten efter opfordring fra denne.

Byretten idømte hæfte i 7 dage.

K ankede til formildelse, navnlig således at straffen blev gjort betinget. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

K oplyste supplerende, at T tidligere havde udøvet vold mod hende, og at hun var bange for ham, og at hun følte sig truet til at skaffe og indsmugle hashen.

Foruden deres fælles barn, hvorover de havde fælles forældremyndighed, havde hun sin datter på 12 år boende. Hun boede midlertidigt på en familiepension, mens socialforvaltningen hjalp hende med at finde en lejlighed. Hun var sygemeldt, og hendes pensionssag genoptaget.

Landsretten udtalte:

“Landsretten lægger tiltaltes forklaring om omstændighederne i forbindelse med indsmuglingen til grund og finder straffen passende udmålt.

5 voterende finder under hensyn til det om tiltaltes personlige forhold oplyste, at det i dette tilfælde undtagelsesvis er forsvarligt at gøre straffen betinget på vilkår som nedenfor bestemt.

1 voterende finder ikke grundlag for efter forholdets karakter at gøre straffen betinget og stemmer derfor for i det hele at stadfæste dommen.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Den indankede dom stadfæstes med den ændring, at fuldbyrdelsen af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år fra denne landsretsdom på betingelse af, at tiltalte i prøvetiden ikke begår strafbart forhold.”

Årsberetning - Udlændingestyrelsen

To glade mørklødede drenge pryder forsiden på Udlændingestyrelsens Årsberetning 1998. Drengene har naturligvis grund til at smile, hvis det er lykkedes dem at blive danske statsborgere, ellers ser det gennem en advokats briller sortere og sortere ud for deres fremtid her i Danmark. (Nå, det var vist en bemærkning, der mere hørte hjemme i hæfte 1 februar 1999, der afdækkede anklagemyndighedens og Udlændingestyrelsens praksis med udvisningspåstande i straffesager).

Der er næppe heller grund til at smile, hvis drengene er omfattet af den nye integrationslov, der “i høj grad (har) påvirket Udlændingestyrelsens arbejde i det forløbne år”, (side 4).

Er man derimod ansat i Udlændingestyrelsen, er der tilsyneladende grund til at smile - trods nedskæring af den samlede personalestyrke og hyppige ændringer af lovgrundlaget - i alle tilfælde er en række medarbejdere fra direktøren og nedefter afbilledet med smukke portrætfotos i farver.

Blandt de andre små lyspunkter fra indledningen kan man blandt nøgletal på side 9 finde følgende:

“Antal afgørelser vedr. “vand- og brøddordningen” ca. 1.625 sager
- heraf bebyrdende ca. 400 sager.”

Værdigrundlaget for styrelsen har på side 10 fået en blå baggrund. Det omhandler bl.a.:

“**Menneskelige værdier**, som navnlig vedrører vores måde at behandle hinanden på:

- Omsorg
- Respekt
- Udvikling”

Det er blevet så moderne at hyre kommunikationsmedarbejdere, hvis man vil have et godt budskab ud. Selv mere konservative advokatfirmaer har inden for de seneste måneder måttet gribe til denne løsning.

Redaktøren er naturligvis en amatør på dette område. Hun ville imidlertid have foreslået en lidt større afstand i sider, således at modsætningen ikke faldt læseren så klart i øjnene, mellem side 9 om "vand- og brød" og side 10 om "Omsorg, respekt og udvikling". Dette være fremført i al ydmyghed.

Interesserede læsere vil utvivlsomt finde andre og mere interessante detaljer i årsberetningen, der rigt illustreret med farvefotos af forskellige glade og veltilfredse udenlandsk udseende personer på glittet papir er på 140 sider med et særskilt statistiktillæg på 37 sider. Særligt for så vidt angår det sidste, er forklaringen, at Indenrigsministeriet elsker statistikker og grafer. Ønsket synes opfyldt i rigt mål.

Rigspolicehens statistik over voldsrelateret kriminalitet 1998

På politiets hjemmeside - alene navnet lyder jo hyggeligt - kan man finde den seneste statistik over voldsrelateret kriminalitet. Politiet elsker jo - som Indenrigsministeriet ovenfor - statistikker. Redaktøren har på den følgende side tilladt sig - for oversigtens skyld at stryge sædelighedsforbrydelserne og forskellige tvangsforbrydelser. Pilene er håndtegnet. De kunne ikke importeres i det valgte tekstbehandlingsystem.

	1994	1995	1996	1997	1998	1998 ændring i forhold til:	
						1996	1997
vold mod tjenestemand	1.130	1.401	1.318	1.488	1.616		
offentlig orden i øvrigt	970	1.054	1.025	1.322	1.368		
drab	75	59	68	88	49		

forsøg på drab	177	145	156	186	157		
uagtsomt drab	8	10	12	33	11		
mild vold (straffelovens § 244)	8.811	7.716	7.675	7.815	7.525		
grov vold (straffelovens § 245)	976	862	884	899	907		
særlig grov vold (straffel.§ 246)	94	43	30	20	28		
uagtsom legemsbeskadigelse	16	9	6	11	13		
øvrige forbryd. mod liv eller legeme	359	299	295	304	300		
røveri mod pengeinstitutter	123	98	142	175	141		
- mod offentlige kontorer	37	50	40	31	32		
- mod forretninger og tankstationer	463	467	622	702	728		
- mod andre	1.423	1.424	1.476	1.615	1.705		

Kilde: www.politi.dk/

Flot ser det ud, når man får serveret kriminalstatistik i overskuelige kurver, som på følgende side. Redaktøren begræder, at hun ikke råder over farvetryk, men har været nødt til at tilføje hånd-tegnede symboler, for at skelne mellem de forskellige grafer. Hun håber ikke, at stigningen i anmeldelser om vold mod politiet udelukkende kan relateres til en enkelt københavnsk politistation.

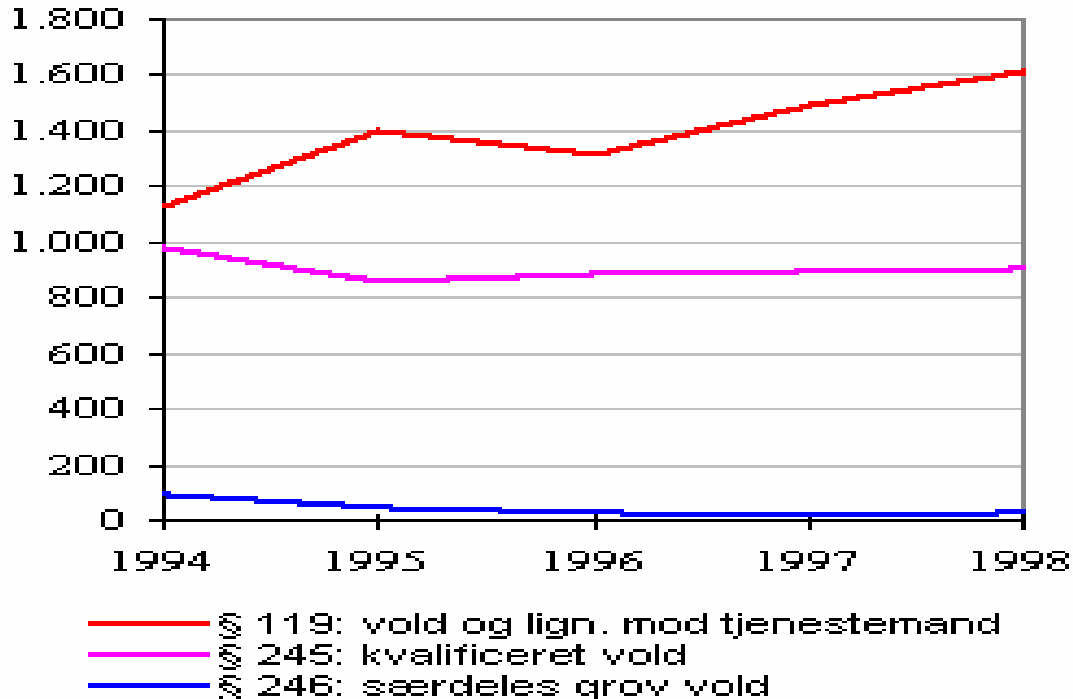
Nogle politikere er skuffede over, at voldstallene generelt er faldende, og stiller spørgsmål til Justitsministeren om, hvorvidt "mørketallene" må antages at være stigende, altså kvoten af ikke-anmeldt vold. Hertil har justitsministeren bl.a. svaret:

"I den seneste offerundersøgelse anføres sammenfattende:

"Risikoen for at blive udsat for vold har udvist en faldende tendens den seneste halve snes år. Voldens faldende tendens bekræftes af skadestueopgørelser for behandlede voldsofre samt politiets anmeldelsesstatistik vedrørende alvorlig og særlig alvorlig vold"."

(Spm S 1077, svar af 11/2 1999).

Grov vold

Domstolenes hjemmeside

I hæfte 1 fra februar var gengivet to eksempler på de norske domstoles hjemmesider, noget tilsvarende blev efterlyst i Danmark. En venlig landsdommer fra Vestre Landsret har gjort redaktøren opmærksom på, at de danske domstole faktisk har fået en hjemmeside www.domstol.dk. Det er blot sket meget stilfærdigt. Den rummer vel ikke helt de samme faciliteter, som de norske, bl.a. savnes retslistes og andre dynamiske tiltag, omtale af kommende sager eller hurtig viderebringelse af principielle domme.

Der er til gengæld i den danske hjemmeside fotos af retsbygninger (særlig de jyske er klare, karakteristiske og egnede til gengivelse i internettets medie), samt adresser og bykort, så man kan finde frem til retsbygninger.

Alt i alt et yderst prisværdigt initiativ, som forhåbentlig hen ad vejen udbygges.
Se nedenfor den smukke indledningsvignet.